

Előfizetési árak:

Éves árra 10.— Ft
Félévesre 5.— „
Negyedévesre 3.50 „
Heti ára 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Magjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon kétfé-
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

Elszólások.

Debreczen, február 2.

A kormánypárt ellen emel-
kedik az ellenzék padsoraiból az
a vád, hogy az ellenzékkel a béke
iránt tárgyalásokat folytat. A kor-
mánypárt ellen, mely csak a hely-
zet kényszere alatt ment bele a
pártközi konferenciába, az ellen-
zék részéről, mely annak idején
oly nagy lelkesedéssel üdvözölte
és tette magáévá a Szilágyi Dezső
enunciációját, hogy a kibontakozás
módjai felett való tanácskozásnak
a pártok részéről kell kiindulnia.

Vártuk, hogy ez meg fog
történni. Hiszen bármiként járjon
is el a kormánypárt és a kor-
mány, bármit tegyen is, azért az
ellenzéki oldalról mást, mint gán-
csoskodást nem várhat.

Sima képviselő ma, midőn a
korelnöknek a képviselőház három
napi szünetére vonatkozó indit-
ványa ellen beszélt, kétszer is
elszólta magát.

Egyszer, midőn a béketár-
gyalások formájáról és egyszer,
mikor a béketárgyalások érde-
méről szólt. A tárgyalások formai
részére vonatkozó kifogását csak
egyes számban tette meg, de már
a tárgyalások érdeméről többes-
ben beszélt.

Formai tekintetben az volt a
béketárgyalások ellen a kifogása
a parlamenti szavazógépezet három
napi munkaszünetelését ellenző
honatyának, hogy a békebizottság
„sötét kamarában“ folytatja tanács-
kozásait, már pedig azt, hogy az
ellenzék az obstrukció fegyve-
reit mily feltételek mellett teszi
le, nem a békekonferencia álla-
pítja meg, hanem a parlament.

Nem dicsekedhetik a felszó-
láló képviselő ur azzal, hogy mi
részünkről vele egy véleményen
szoktunk lenni. De ez alkalommal
kénytelenek vagyunk — habár
nem szívesen — elismerni, hogy
jó esapáson jár, midőn a béke-
tárgyalásoknak a folyosón való
hosszu ideig tartó folytatását elítéli.

Mi a magunk részéről kez-
dettől fogva nem voltunk barátai
az ily rendkívüli tárgyalási és
tanácskozási módnak, de hát min-
ket contre-coeur kergetett bele a
helyzet kényszerűsége ebbe a
visszásságba és a szokatlan módja
a tárgyalásnak, mint említettük
is, épen az ellenzék által annyira
dicsőített Szilágyi Dezső fejből
pattant ki.

Hát igenis, mi nem szívesen
látjuk ezt a titkolózni kénytelen,
egy-két ember közt, számtalan
apróbb csoportban, a képviselő-
ház folyosóján és külön-külön,
forma nélkül való ülésekben, az
egyes tanácskozási-terekben folyó
alkudozást, kapaczitálást, tárgya-
lást, tanácskozást.

Mi a magunk részéről is meg-
kivánjuk, hogy a békekonferen-
cia eredménye a képviselőház
termében jusson nyilvánosságra és
a béke a képviselőház színe előtt
pecséltesse meg.

Hogy azonban mégis bele-
mentünk a tárgyalásnak ebbe az
eddig példa nélkül álló, teljesen
szokatlan s az eddigi szokásokkal
ellenkező modalitásába, az csak
azért volt, mert a békességet
őszintén óhajtjuk, mert a parla-
menti kibontakozásnak igaz hivei
vagyunk és mert a béketárgyalá-
sok meritumát többre becsüljük
a béketárgyalások formájánál.

A béke sikere érdekében
szántuk rá magunkat a folyosói,
megbizotti, postások útján dolgozó
béketárgyalásokba.

Nem néztük, hogy az ut, me-
lyen a békét közvetítők haladnak,
nem a rendes nyom, melyen jární
megszoktunk, hanem új esapás,
melyet ők maguk törtek. Mentünk
utánuk, mert előttünk lebegett a
cél: a béke; mentünk utánuk,
mert csak ezen az uton láttuk a
célzt elérhetőnek; mentünk utá-
nuk, mert nem törődtünk a for-
mákkal, hanem a dolog érdemével.

Ugy látszik azonban: téved-
tünk. A ma felszólaló képviselő
ur másik elszólásából legalább
ezt vesszük ki.

Az ellenzék nemcsak azzal
nincs megelégedve, hogy a béke-
tárgyalás a folyosón folyik, hanem
nyíltan bevallja, hogy a béke-
konferencia csak üres színjáték,
mert „ne higyjék, — ugymond a
mai nap ellenzéki szónoka —
hogy a parlamenti küzdelemnek
ez áron (tudniillik Bánffy minisz-
terelnök lemondása árán) vége
lesz, bármit határoz is a béke-
konferencia.“

Eddig mi csak annyit mond-
tunk a béketárgyalásokról, a
mennyi azokból — és leginkább
az ellenzék hírlapjai révén — ki-
szivárgott.

Ismertük és ismerjük e lapok-
ból az ellenzék békefeltételeit,
ismerjük a kormánypárt elienja-

vaslatait, már amennyire azok
egyáltalán ismeretesek.

És eddig úgy voltunk meg-
győződve, hogy e feltételek és az
ellenjavaslatok kimerítik a béké-
ben stipulálandó kikötéseket mind
a két részről; úgy voltunk meg-
győződve mind e mai napig, hogy
ha a pártok kiküldöttjei és bizalmi
emberei a feltételekre és az ellen-
proponciókra nézve megegyeztek
és a megegyezés eredményét a
pártok által elfogadtatták, a par-
lament tanácskozásaiban „az or-
szág színe elé terjesztették, akkor
vége lesz ez áldatlan herce-hur-
czának, vége lesz ennek az egy-
általán siralmas, a parlamentre
nézve lealázó és a nemzetre nézve
szégyenletes állapotnak,“ melybe
az ellenzék magatartása sodorta
bele az országot.

Ime, most kiderül, hogy ez a
feltevés hiu remény. Az ellenzék-
nek nem lesz elég, amit a párt-
közi értekezletek útján a pártok
a béke biztosítékaiként meg fog-
nak követelni. Nekik „az egész
rendszer megváltozása“, értsd: a
szabadelvűpárt egységének tönkre-
tetele kell.

Nem foglalkoznánk ezzel a
mai ellenzéki felszólalással egy
pillanatig sem, ha a szónok nem
beszélt volna a mandatárius plu-
ralisában, ha a szélsőbaloldalon
nem kísérté volna szavait he-
lyesítés.

Igy azonban ügyet kellett
vetni erre a beszédre, mely az
eddiggi ellenzéki békekövetelé-
sekbe egy új pontot von bele: az
ellentábor teljes megsemmisítésé-
nek, a feltétlen, kegyelemre való
megadásnak feltételét.

Ez ellen fel kell szólalnunk,
bárhonnan jön is az ily követé-
lés, aminthogy fel kell szólalnunk
a béke-értekezletek komolyságát
sértő vádak ellen is, bárhonnan
hangzottak is.

A szabadelvű párt őszintén
óhajtja a békét; de oly békét,
mely a szabadelvű párt egységé-
nek megbontásával jár, el nem
fogadhat és el sem fogad.

Az ereklyemuzeum.

Kreith Béla gróf még a múlt évben
megkereste Debreczen sz. kir. város ta-
nácsát, hogy bizonyos feltételek mellett
venné át 48-as ereklyemuzeumát. Ezen
ügyben egy nagy értekezletet hívott össze
bizottsági tagokból Simonffy Imre kir.
tanácsos, polgármester. Az értekezlet után

a tanács egy bizottságot küldött ki, utasítván a kérdés tanulmányozására és jelentéstételre.

A bizottság jelentése így hangzik:

Nagyságos kir. tanácsos Polgármester ur!

A múlt 1898 ik év ápril 1 én tartott városi bizottsági és tanácstagok értekezlete s ebből kifolyólag a tek. városi tanácsnak 3551/1898 sz. a. kelt végzésével azon megbízatást nyertük, hogy a Budapest fő és székvárosban levő s a tulajdonos gróf Kreith Béla ur által a város részére megszabott feltételek és ár mellett megvételre felajánlott 1848/9. évi és Kossuth muzeumot elismert szakértők közbejöttével szemléljük meg; annak történeti műbecsét, értékét gondos körültekintésre állapítsuk meg és eljárásunkról s arról: mi módon lenne e muzeum városunkban elhelyezhető, s hivatásának megfelelőleg kezelendő, adjunk véleményes jelentést.

Ezen megbízatásunk folytán 1898. ápril 3-án Budapestre felutazván, ott több napokon át időztünk, a megvételre felajánlott muzeumot szakértők közbejöttével megszemléltük, a tárgyakról 5 félnapon keresztül kimutatást készítettünk, s a szakértő vélemények meghallgatása mellett

jelentésünket

a következőkben van szerencsénk előterjeszteni:

1., Tekintettel arra, hogy az általunk megszemlélt részben a fővárosi képzőművészeti csarnokban rendszer nélkül összehalmozott, részben a Bem Petőfi körkép helyiségében, valamint gróf Kreith Béla ur magánlakásán elhelyezett, s végre a kassai ereklye kiállításnak ideiglenesen átengedett eme gyűjteményekről a tulajdonos által nemhogy leltár, de még kimutatás sem készített, illetve ilyen a megszemlélés alkalmával rendelkezésünkre nem állott, kénytelenek voltunk munkálkodásunkat azon kezdeni, hogy a gróf urat felhívtuk, miszerint, mindazon tárgyakat, — melyeket Debreczennek átadni akar, mondja be — és saját értékelése szerint határozza meg azok becsét is Ennek folytán az általunk készített s alatt ezennel idecsatolva bemutatott s a tulajdonos gróf Kreith Béla ur saját

becslése szerint 46,703 frtra értékelt tárgyak kimutatása csak tájékoztatásul szolgálhat, de rendszeres leltárnak egyáltalában nem tekinthető.

2., A felajánlott gyűjtemény tárgyait ily módon behatóan megszemlélvén és értékelvén, a szakértők véleményével egybehangzóan megbízatásunk eredményeként tisztelettel jelentjük abbéli véleményünket, hogy noha művészeti tekintetben az óriási számban összegyűjtött arcképek kevés kivétellel nem sok értékkel bírnak: mindazonáltal különös tekintettel ezen jelentésünk következő pontjaiban foglaltakra is, azon nézetünknek adunk kifejezést, hogy mivel a gyűjteményben az értéktelen darabokkal a jók és értékesek sűrűn váltakoznak, sőt több részben a becsesebbek vannak túlnyomó számmal s ezért a gyűjtemény alapvetésül igen alkalmas; a muzeális értékül szakértőileg megállapított 8000—10,000 frtnál pedig, ha minden egyes darabjait reális alapon külön külön megbecsülnénk, kétségtelenül nagyobb eredményt érünk el és viszont a gyűjteménynek *nemzeti szempontból mérlegelendő értéke tagadhatatlan*; egyes darabjai pedig, közöttük a kegyeleti tárgyak a hazafias érzés és érdeklődés felébresztésére és fentartására kiválóan alkalmasak; figyelembe véve, hogy a gyűjteménynek történelmi szempontból legbecsesebb része: a proklamációk (bár ezek közül igen sok nagy fontosságú hiányzik, de viszont a ritkább erdélyiek szép számmal vannak) az eredeti levelek és okmányok kis csoportja és a történelmi metszetek elég gazdag gyűjteménye, fegyverdarabok és több egykoru hiteles kép és a kegyeleti tárgyak jelentékeny része a kitett értéket együttvéve meghaladják, — meggyőződésünk szerint a feltételek megfelelő leszállítása esetén a meghozandó áldozatot *nem tartjuk túlzottnak*, mert az általunk ajánlott áron a város egyszerre egy számra nézve tekintélyes és nagyobb áldozatok nélkül successive kiegészíthető gyűjteményhez jut, melynek előnye az is, hogy legalább korra nézve *egységes jellegű* és tekintélyes része nagyobb fáradság nélkül rövid idő alatt szemlélhetővé tehető.

3., Épen azért mivel kétségszöveg nélkül igazság az, hogy városunkban egy történelmi és ereklye muzeumnak létesítése már régóta érzett szükség s

azt nem csak a közvélemény sürgeti, de elvileg több ízben el is lett az már határozva, — miután városunk az 1848—49 ik évi nagy eseményeknek egyik legfotósabb és huzamos ideig tartó főszínhelye volt és az azonkorból fennmaradt számos emlékek — miután nem tudták az illető tulajdonosok hová elhelyezni, részben más városok muzeumaiba vándoroltak, részint végképen elkallódtak, — miután városunk közönsége s a nemes tanuló ifjuság hazafias érzelve ébredtartalása s fokozása; az idegeneknek városunk iránti nagyobb érdeklődése felkeltése céljából is egy ily muzeumnak létesítése, alapjának kezdeményezése szükséges: javasoljuk, hogy a gróf Kreith-féle ereklye muzeumnak az általunk felvett leltár alapján megvásárlása által egy „*városi muzeumnak*“ az alapja már most *vetessék meg*. — Ezen muzeumbeli tárgyak pedig ez idő szerint még csak oly gyűjteményt képeznének s olyan keretbe illesztetnének be, hogy mindjárt kezdetben nem csupán az 1848/9 es emlékekre kellene figyelemmel lenni, de a további fejlesztésnél főfigyelem lenne fordítandó első sorban városunk történeti emlékeinek, második sorban pedig a magyar nemzeti történelem emlékeinek fokozatos egybegyűjtésére.

4., Javasoljuk továbbá, miszerint egy ily városi muzeum alapjának megvételére vásároltassék meg a város által a gróf Kreith-féle gyűjtemény 10,000 forintért oly módon azonban, hogy e 10,000 frtnak 6 % kamatját, — évi 600 forintot gróf Kreith Béla életfogytaig huzná mint *járadékot* — halála után pedig a tőke a városra vissza szállana a muzeum fenntartására. — Ezen gyűjteményből azon tárgyak, melyek szakértői vélemények szerint is történelmi és muzeális értékkel bírnak s melyek a létesítendő városi muzeumnak mintegy magvát képezendik megtartatván, a többi felesleges tárgyak részint eladás, részint csere által értékesíttetnének.

A mi az így megszerzendő tárgyaknak hol és mimódon elhelyezését és általában a kezelést és fenntartást illeti, e tekintetben javaslatot nem teszünk, mert az részint a most hozandó határozattól — részint a beállandó szükséglettől függ, de meg alig hisszük, hogy városi

TÁRCZA.

Törékeny mese.

Irta: Molnár Ferencz.

Félek, nagyon félek, kicsi királykisasszony, hogy összetörök ez a mese, mire leírom. Összetörök a maga hópíhész lelke, finom kis keze, lába, szétzilálódott a haja, a haja, a melynek minden szála olyan, mintha egy hosszú sugárszálu finomodott gondolat lenne. Félek, hogy elolvad a sok kicsi pihe és pocsékká lesz a holdfényes fehér mezőség. Es félek, hogy nem fogják megérteni az emberek a maga sirását, a melynek se hangja, se könnye nincsen, lehellet az egész, inkább mosolygás, mint szomorúság, kicsi királykisasszony.

Apró czipőcskéjével, sötét éjszakában szűzfehér hóban, az udvaron állott a királykisasszony. Se kabát, se kalap nem volt rajta. Ugy állott ottan fehér bálruhában, a hajára hullott a hó, mártíromság fehér koronája, mennyasszonyi koszoru. — Mosolygott, de nem úgy, mint a többi emberek, a kik a sze müekkel, szájjukkal mosolyognak. — Csak érezni lehetett, hogy mosolyog szeliden, szomoruan. A sarokban a falhoz döntve állott a csupasz karácsonyfa, a melyről már hullani kezd a sok husos, zöld tű, hát kitették ide. Egy-két piros

fonal lógott még rajta és a titkos zöld sűrűségéből néhány aranyszál villogott kecsesen elő.

A királykisasszony a hajába fonta ezt a pár aranyszálat és úgy állott ott a hóban, a mely nagyon csendesen, puhán hullott az enyhe téli éjszakán.

Es oldalt a házban fényesen villogtak az ablakok, esőngött-bongott a zongora, pattogott a tánczdal, és zugva, sikoltva rebent ki a bál zürzavara egy pillanatra, ha nyitottak egy ajtót.

Nyílt az ajtó, aztán megint rythmikus bugássá tömörült a zenebona. Jött is a kis hercege. Jött és csodálkozott:

— Fenséges királykisasszony, maga itt áll a hóban? . . . Az istenért, hiszen megfázik! . . .

Mosolygott a leány és szeliden szolt:

— Nem fázom meg . . .

— Miért áll itt?

— Mert megakarok halni . . .

— Istenem, de csodálatos! Miért akar egy királykisasszony meghalni?

Nem felelt már erre a csöpp leány, csak remegve, félösen emelte fel a két kezét a melléig. Onnan aztán olyan mozdulatot tett, mintha távol akarna tartani magától valakit.

— Miért akar meghalni. . . — szolt vaczogva a kis hercege, — mondja meg, mert fázom. . .

És közeledett hozzá óvatos lépéssel a szűz havon.

— Ne! . . . nem akarom. . .

Ezt mondta fehér arczczal, remegő ajakkal a kicsi leány is lehunyta a szemét, úgy emelkedett a melle, mint a sirás előtt.

A hercege megfogta a két karját és egészen magához vonta. Az ajkát ke reste.

— Mire jó az? . . . mire való. . . — suttogta a királykisasszony és ez volt az ő mosolygó szelid sirása.

— Mert szeretlek, — mondta a fiu, nem is felelt arra, a mit kérdeztek tőle.

— Mert szeretlek.

Ismételte, átfogta a fehér selyemruhát és megcsókolta a lányt. A kicsi, finom termetű leány hátrahajolt és ott kibomlott a haja, villant, eső logott benne a beléfönt aranyszál. Aztán két kis gömbölyű karjával lassan szeliden átfogta a fiu nyakát és úgy szorította magához, hogy majdnem elfulladt a lélekzetük.

Nem is eresztette el, úgy beszéltek tovább susogó hangon, csókolózva. Né melyik hangról nem lehetett tudni, szó volt-e vagy csók. Voltak szavaik, amelyek félig érzés, félig hang voltak. A lelkükkel beszéltek és megértették egymást, a mint ott állottak összefonódva, kék alak a hóban, az egyre hulló, mindent simává tenni akaró, a durva szögleteket nem, csak a szelid gömbölyödések ismerő hóban.

tanácsunk bölcsesége — miután számtalan városi épület és helyiség áll rendelkezésre — a helyes utat és módor erre nézve meg nem találta.

Ezekben megtevén jelentésünket, még esupán azt jegyezzük meg, hogy a gróf Kreith Béla ur által beadványaiban jelzett sürgősség ma már elmúlt ugyan, mivel Budapest fő- és székváros tanácsa továbbra is nyújtott kilátást a helyadás tekintetében, de meg egy részét a gyűjteménynek részint a Bem-Petőfi körképnél — részint saját magán lakásán is sikerült elhelyeznie, mindazonáltal úgy váljuk, hogy, az ügy magasztos komolysága is azt hozza magával, miszerint elvégre már **határozzunk valamerre**, ugyanazért tisztelettel kérjük Nagyságodat, miszerint a multkori értekezletet összehívni, annak véleményét is meghallgatni s jelentésünket, azzal együtt a tek. városi tanács — esetleg közgyűlés elé terjeszteni méltóztatásék.

Debreczen, 1899. Január hó 1.

Teljes tisztelettel:

Komlóssy Arthur főjegyző, a küldöttség elnöke. Dobieczy Sándor, Komlóssy Dezső, Dr. Bakonyi Samu.

Bárha ezen jelentés indokolását nagy részben osztom is: mindazonáltal véleményem, — a javaslatot illetőleg — a küldöttség többi tagjai véleményétől — eltérő.

Roncsik Lajos.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Bécsi hangok.

Bécs, február 2. Itteni politikai körökben legnagyobb érdeklődéssel figyelik a magyarországi eseményeket.

Hasonló parlamenti helyzetre senki sem emlékezik.

Hogy kisebbség diktáljon, ki legyen miniszterelnök stb. eddig ismeretlen fogalom volt a parlamentek történetében.

Itt mint positivumot beszélük, hogy mikor Bánffy a helyzetet ő felségének tárgyalások során föltárta: a király két ízben is báró Fejérváry honvédelminisztert kínálta meg a miniszterelnökséggel az esetre ha ellenzékkel sikerül megszokott feltételekkel békét kötni.

De Fejérváry kijelentette a Felsőnek, hogy az ő miniszterelnökségének volnának népszerűségei, mire a király elállt szándékától.

Itt sem tud biztosat senkisé, de hiszik, hogy ha Bánffy kikötött feltételekkel távozzon, akkor Széll Kálmán lesz új miniszterelnök.

Azt azonban bizonyosra veszik, hogy Magyarországon küszöbön állnak az új választások.

A dissidensek kormányra jutását, sőt teljesen kizártnak tartják.

Beszélik, hogy Széll Kálmán csak úgy fogadná el a miniszterelnökséget, ha bizonyos feltételeket terjeszthetne a király elé.

Mindaz azonban csak szóbeszéd s a mint ma az ügyek állnak: Bécsben nem remélik a békét.

Az bizonyos, hogy a jövő hét elején fontos politikai egyezmények lesznek.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, február 1. Tegnap este 6 óraker közölték Esterházyai Lebreit igazságügyminiszternek Manau főügyészhez intézett levelét, a mely szerint a büntető tanács Esterházy kihallgatását január 30-án befejezte. A miniszter kéri ennél fogva a főügyészt, hogy sürgősen tudassa Esterházy-val, hogy az ellene indított vizsgálatot, minthogy a kihallgatás már befejeződött, 24 órán belül ismét folytatni fogják.

Esterházy innen ismeretlen helyre elutazott. A Petite Republique szerint az északi vasut vonalán utazott el.

A Gaulois szerint Mazeau, a semmitörés első elnöke a revizióról szóló kormányjavaslatot a szenátus előtt védelmezni szándékozik.

Amerika és Németország.

Budapest, február 1. A Times-nak jelentik Filadelfiából:

Hír szerint Mac Kinley elnök semmit sem fog a kongresszussal közölni arról, hogy Németország a Fülöp-szigetek ügyében való beavatkozással fenyegetőzött, mert az összes táviratokat, a melyek a közfölddel való bonyodalmakra vonatkoznak, kivették a kongresszus elé

terjesztendő iratesomókból. Az Egyesült-Államokban most mindenütt kedvezőbb a hangulat Németország irányában.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Csütörtökön, február 2-án („A“ bérletben) *Gésák*, operett.

Pénteken, február 3-án, („B“ bérletben) *A Végrehajtó*. Bisson vigjátéka. Ujdonság.

Szombaton, február 4-én, („C“ bérletben) *A Végrehajtó*. Vigjáték.

Vasárnap, február 5-én, délután lezállított helyárrakkal: *Oroszlánvadász*. Verő operettje; este (bérletszünetben): *A nazarénusok*. Irta: Ujlaki Antal, zenéjét szerzette: Dóczy József.

* **A baba.** Audran bájos fülbemászó zenéjü operettjét adták tegnap este nyolczadszor, zsufolt ház előtt A szereplők ezuttal is dicséretre méltó igyekezettel játszották meg szerepeiket. A közönség jól töltötte az estét ami ilyen kedves zenénél s olyan szereplőknel, mint amilyenek a „Baba“ szereplői, természetes is.

* **A nazarénusok.** Vasárnap este a debreczeni szintársulat egy debreczeni hírlapiró, Ujlaki Antal eredeti népsziművét mutatja be. A szerző a darab tárgyát Szeged környékéről vette. Ott élnek csoportostul azok az érdekes emberek, szét-szórva a tanyákon, több mértföld távolságra a kulturpontoktól. Lelki mannában ritkán részesülhetnek, ha véletlenül kivetődik közéjük egy-egy barát, a szabad ég alatt hirdeti az ígét. Százan és százan hallgatják a szavát, de a nép lelki igényeit annál inkább nem elégítette ki ez ajtatosság, melyet csak koronkint, nyári szép időben tartottak szabad ég alatt, mert az utóbbi idők viszontagságai annyira megrázkódtatták a nép lelkét, hogy a belső és külső világában támadt ürességet be kellett tölteni valamivel. A szegedi lapok éveken át küzdöttek, hogy a tanyákon lakó 35—40

— Ott benn van egy ur, aki mindig mosolyog — mondta a királykisasszony.

— Fekete, korrekt, fölfelé kunkorodik a bajusza...

— Igen...

— Mindig mosolyog és azt mondja nekem: „kicsi menyasszonyom“. Oh...

A fiu még jobban magához szoritotta a lányt.

Most már csaknem egyek voltak, ugy egységesen nyult el árnyékuk a kék-fehér villogásu hőmezőn.

— Az anyám figyelmeztetett rá és azt mondta, hogy igen derék, jó ember. Ezt nem szokta máskor mondani.

— Nem fenséges kisasszony.

Egyik se merre kimondani, hogy ki az a fekete ur. És félt tőle mind a kettő.

— Félek tőle. . . nagyon...

Már ugy érezte, hogy bünt követ el, ő a kicsi leány. Ugy érezte, hogy abban a pillanatban, hogy a fekete ur megjelent a bálón ő neki már nem szabad a herceget megsókolnia. És most, itt künn, ahol érzésekből, esókokból és tördősött, értelmetlen szavakból állott össze egy nagy, szerelmesen szomorú hangulat, az az érzés suhant végig rajta, hogy bünt követ el, házasságot tör, amelyet még meg se kötöttek.

Itt van két dolog, a mi elhagyja egymást — gondolta. — A házasság, meg a szerelem. A házasságot meg lehet kötni

holnap délben, az ott elakad, de a kis herceget nagyon sokáig kell szeretni; ez tovább megy. Érezte, hogy kell.

És felelt neki a fiu:

— Kell.

Már omló, libbenő finom haja alatt égett a gondolat, hogy ime ez a bün. — Bün, a mi terjed, sietve, jobbra-balra kanyarog széles vonalban, mint vékony papírban a tűz és végre lángba borul, zugva, sisteregve ég az egész. De a fiut szeretni kell, mert már ezt az érzést nem lehet kivetni magából. A keze az areza, a szeme, az ajka mind ugyanabban a szomorú melegségben ég, mind szereti ezt a fiut. Az egész mindenségével szereti. Meg kellene semmisülni teljesen, hogy tisztán mehessen az oltár elé.

A fiu már sirt, mert nála túlradt az érzés és ő olyanra gondolt, a miről a lány még nem tudott.

— Szeret? fenséges kisasszony...

A lány nem felelt a kérdésre, csak most kinyitotta a szemét: daczos tüzzel. Azt gondolta, hogy most beleveti magát a bünbe teljesen, hogy már ne is kelljen másnak. A legborzasztóbb vétek tüzfolyamába veti magát.

Megfogta a fiu fejét és komolyan, mint a mikor valaki a sorsát dönti el egy szóval, az arezába mondta tiszta, lányos hangon:

— Te.

Eddig még sohse mondta neki. És

most ismételte is komolyan, nagyon komolyan:

— Te.

És akkor eleresztette a fiut, eltolta magától és merőn ránézett. Aztán megindult lassan, nagyon lassan, megemelte aranyhimes selyemszoknyácskáját és dideregve indult a lépeső felé.

A herceg nézte, még határozatlan mozdulatot tett utána a kezével, aztán értelmetlenül bámult a sarokban sötétlő, haldokló karácsonyfára.

És belülről hang hallatszott:

— Klári! Klári!...

A királyasszony-mama volt.

— De Klári, hol maradsz?! Hisz Gerő urnak ígérted a második négyest!... Klári!...

A királykisasszony már a lépesőn állott és onnan nézett vissza a fiura, előmlött az arezán az ő hangtalan, köny nélkül való mosolygó sirása.

Aztán eltűnt az ajtó mögött.

A herceg most már szégyelt bemeni, mert ki volt sirva a szeme. hát nekivágott a fényes hőmezőnek és arra gondolt, amire a királykisasszony még nem tudott gondolni. Hogy is tudott volna?

*

Eddig a meséje, kicsi királykisasszony, mondtam, hogy összetörök, mire leírom.

ezer magyart a lehetőség szerint részeseit a kultúra áldásaiban; építsenek nekik minél több iskolát és templomot. A ki a Ráday korszakot ösmeri *Békefi Antal* és *Tömörkény István* leírásaiból, aligha esodálkozik azon a lelki reakción, mely a Rózsa Sándor korszakának letünése után a tanyavilágban beállott. — A nép a betyárokat, a kiket azelőtt dalokban dicsőített, önmaga kiküszöbölte, mivel megelégette a csapásokat, melyeket az árvizek és a tanyákon időnkint feltűnedező vad vizek még csak súlyosbítottak.

Szelidebb áramlat fuvalma érintette a lelkeket és az az egy-két rongyos paraszt filozofus, a ki először kezdett a tanyákon prédikálni az új hitről, igen hálás talajra bukkant, főképp az ingadozók körében, a kiknek azt ígérte a kopott külsejű apostol, hogy a bűnökért teljesen bocsánatot nyer és megtisztulás után lelki kevélységgel tekinthet mindazokra, a kik szerintök tisztátalan lélekkel élnek. E tértitéseknél különböző következményeit lehet megfigyelni. Először, hogy a nép a kiállott szenvedések után szívesen menekül a hit karjai közé, másodsor megállapítani lehet, *mily káros következménnyel jár, ha a nép hitéletét teljesen műveletlen emberek intézik.*

Ujlaki darabja épen e szempontból érdekes.

Dramai esemény keretében vonulnak el előttünk azok az emberek, a kiknek az élet forgó szelében a szenvedések összetépték lelküket és mint emberi roncsok, egymás vigasztalásaiból igyekeznek erőt meríteni arra, hogy az élet terheit elviselhessék.

A darab azzal foglalkozik, milyen baj az, ha lelkileg is éhes emberek ki vannak szolgáltatva az utszéli apostolnak, aki nem szerezvén meg a lelkészkezdés tudományának föltételeit, a saját kiforratlan indulataival egyik bajból a másikba sodorja a népet, a melynek élére állott, de amelynek ügyeit nem volt képes biztos kézzel vezetni.

A darab főhőse *Botos János* (Komjáthy) ifjabb korában mint egy budapesti református lelkész szolgálja, az előszobában unalomból éveken át olvasgatott nagytiszteletű ur bibliájából. Föltűnik előtte, hogy úgy az ő mint az ujszövetségben gyakran említették, hogy a fegyver veszélyes szerszám. Az inas, a ki később nagy rázkódtatáson megy át, fogságba kerül, mikor kiszabadul gyűlölettel gondol a hatalmasokra és addig üres fejét annyira betöltötte az a hangulat, melyet a bibliából merített, hogy elmegy Csongrád megyébe és a Tisza partján apostoloskodik a nép között, a mely épen akkor az árviznek és rossz termésnek súlyos következményeit viselte.

Az árvíz és a rossz termés a nép lelkét két végletbe sodorta. Egyik megnyilatkozása az volt, hogy az ujhíteskedéssel tetszelgett magának, másik pedig, hogy a szocialismus vörös lobogója alatt vélte megnyerni mind azt a jót, amelyekből az elemek fosztották meg.

A társulat nagy ambícióval készül

az előadásra, amelyet *Komjáthy János* rendez az ő kiváló tudásával és azzal a jóakarattal, melylyel a szinpad világbán kezdő ember próbálkozása és a népszinműirodalom iránt viseltetik. Az ő lelkes jó akarata animálta a szereplőket is, a kik a szerző és népszinmű iránti jóindulattal és szintén nemes ambícióval készülnek a bemutatón előadásra, hogy a lelkes készülődések után itélve azt az egyet már is konstátálhatni, hogy a szintársulaton nem mulik a siker, mert a maguk részéről elkövetik a lehető, a kezdő ember darabjéért.

A főbb szerepek a következők: *Botos János* — *Komjáthy*; *Biczók Rókus* — *Bartha István*; *Biczókné* — *F. Csigaházi Etel*; *Biczók Teeza* — *Szabó Irma*; *Susula Mátyás* — *Szacsavay*; *Susula Eszter* — *Fáy Flóra*; *Négyökrűné* — *Locsarekné*; *Serpenyősné* — *Csügényi Vilma*; *Löbl Bernát* — *Tanay Frigyes*; *Tarisznyás Péter* 48-as honvéd — *Sziklay Miklós*; *Négyökrű Bálint* — *Püspöky Imre*; *Feeskés Pál* — *Mezey Andor*.

* **A végrehajtó.** Holnap, pénteken, érdekes premiere lesz színházunkban. *Sylvane* és *Artus* három felvonásos bohózatát mutatják be, melyet *Sylvane* és *Artus* irtak. A főbb szerepeket *Kiss Irén*, *Fáy Flóra*, *T. Halmy Margit*, *Tanay Frigyes*, *Rubos Árpád*, *Szentes János* és *Bartha István* játsszák. Az új bohózatot szombaton másodsor adák.

NAPI HIREK. Tájékoztató.

Lapjarta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

— **Gyertyaszentelő ünnepe.** A katolikus egyház ma ünnepet ült annak emlékeztére, midőn az Isten anyja gyermekét bemutatta régi héber szokás szerint a jeruzsálemi templomba, áldozatul galambokat vivén az égő áldozat oltárára. Az ó-szövetségi törvény szerint ugyanis minden anya negyven nap múlva ujszülött gyermekét köteles volt a templomban bemutatni. A jeruzsálemi fényes templom boltívei alatt találkozott *Mária* az agg *Siméonnal*, ki karjaira vévén a kisdedit így szólt: *Mostan bocsásd el a te szolgádat uram békességgel a te beszéded szerint, mert látták az én szemeim a te Idvezítődöt* Magyar elnevezése ez ünnepnek onnan ered, mert a katolikus egyház gyertyáit, melyeket templomaiban éget, ma szenteli meg. A Szent-Anna utczei katolikus templomban ez alkalomból *Wolaffka Nándor* dr. püspök plébános czelebrált.

— **A város általános szabályozási tervét** tegnap délután egészen letárgyalta az építési bizottság gróf *Degenfeld József* főispán elnöklése mellett. Az utolsó ülésre a várostól nyugotra eső kertek szabályozási terve maradt, amelyet lényegesebb változtatás nélkül elfogadott a bizottság. A nagy munka most már a tanáshoz s azután szabályszerű előkészítéssel a közgyűléshez kerül.

— **Hajduvármegye dicsérete.** A m. kir. központi statisztikai hivatal *Havi Közleményei* decemberi füzetében azt az örvendetes hirt olvassuk, hogy az elmúlt év folyamán az ország 63 vármegyéje közül *Hajduvármegye* szaporodott leg-erősebben.

— **Főiskolánk theologiai tanárkara** az akadémiai tanács — nem pedig, mint pár nap előtt irtuk az igazgatótanács — által akadémiai igazgatóvá választott *Csiky Lajos* helyére theologiai dékánnak ezen folyó iskolai év második felére s a jövő egész iskolai évre dr. *Erdőss József* hit-tanárt választotta meg.

— **Uj tanmódszer.** Az irás-olvasás tanításának új módját mutatja be *Czukurász Róza* kolozsvári vezető-tanítónő a budapest-vidéki állami iskolákban most folyó körútjában, a tanfőfiak nagy érdeklődése mellett. Január 28 án *Mátyásföldön* tartotta a bemutatón előadást, a melyet körülbelül 120 tanfőrfi hallgatott végig, köztük *Tóth József* pestmegyei és *Scossa Dezső* hevesmegyei kir. tanfelügyelők, *Lakies Vendel*, *Nagy László*, *Peres Sándor*, *Láng Mihály* (Eperjes), *Ember János*, *Bardóczy Pál*, dr. *Weszely Odón* stb. Az új tanításmód bizonyos eszelekvéssel vagy a hangra vonatkozó más kéjjel köti össze az összes hangokat, miáltal a hangok összefoglalásának összes eddigi roppant nehézségeit eltünteteli. — A betűalakok könnyebb megjegyzése czéljából minden betűre valamely találó hasonlatot alkalmaz. — A kétségkívül helyes elvek elmondása után gyakorlatban is bemutatta a módszer alkalmazásának előnyeit, mert a módszer előterjesztésén legbuzgóbban fáradozó *Marmula János*, *Mátyás földi áll.* el. iskolai tanító, kinek iskolájában a bemutatón előadás történt, már e tanévben is e szerint vezette növendékeit. A megjelent tanfőfiak egyhangulag meglepőnek itélték és vívmánynak nevezték az eredményt. A nem mindennapi képzettségű tanítónő szerdán, február 1-én Ujpesten folytatja tudományos körútját.

— **Lelkészjelölés B. Ujfaluban.** Pár nap előtt emlékeztünk meg róla, hogy a Sár-rét fővárosában, *Berettyó Ujfaluban* mily elkeseredett harc folyik a *Gyulai László* elhunytá következtében megürült lelkészi állomás betöltése körül s hogy a választóki óriási többsége *Biber József* ellenében — kit az intelligencia óhajt — *Zih Sándor* mellett sorakozik. Mint *Berettyó-Ujfaluból* értesülünk, a lelkészjelölés *Dávidházy János* esperes elnöklete alatt ma fog megtörténni. *Biber József* látván, hogy a nép nagy többsége nincs mellette, a jelöléstől visszalépett már korábban. Tudni akarják némelyek, hogy *Zih Sándor* a kijelölő bizottság nem jelöli és pedig azért, mivel az egyházi törvényekben van egy szakasz, mely tiltja olyan lelkész kijelölését, a ki megválasztása óta elfoglalt helyén egy évet nem töltött. Már pedig *Zih Sándor* *Kis Tépe* községe a múlt hó 24 én választotta papjává s így a törvényben megszabott év csak a folyó évi ápril 24-én telik le. Annyi bizonyosnak látszik, hogy a *Zih* pártiak, ha nem jelöltetnék *Zih Sándor*, a jelölés ellen felebbezéssel fog-nak élni.

— **A debreczeni gazdasági egyesület** felkérése folytán *Heinrich József* m. kir. szőlészeti és borászati felügyelő ur által f. év Január hó 22 től 29 ig tartott szőlészeti előadások a közönség nagyérdeklődése mellett fejeztettek be. Ezen előadásokat összesen 520 egyén hallgatta s ezen tekintélyes szám nagyon igazolja, hogy üdvös dolgot végzett a gazdasági egyesület, a midőn *Heinrich József* urat ezen előadások tartására felkérte s az előadó felügyelő urnak valóban vonzó előadásaiért e helyen is a legnagyobb elismeréssel adózunk.

A szőlőbirtkosok és szőlőműveléssel foglalkozók figyelme már most felhívatik arra, hogy a folyó év tavaszán gyakorlatilag fog a metszés és egyéb szőlőmunkákat ugyancsak *Heinrich József* ur által előadatni.

— **Eljegyzés.** Mezey Ödön pusztabeseneyi földbirtokos eljegyezte **Jakobovits** Etelka kisasszonyt, **Jakobovits** Aladár földbirtokos és városi bizottsági tag kedves és szeretetreméltó leányát.

— **Az ifju gróf ur.** A vidéki lapok közül talán az egyedüli a „Liptó”, melynek szerkesztője a névjegye felé kilencz-águ koronát bigyeszthet. Liptó megye főhelyén, L. Szt.-Miklóson jelenik meg ez a lap, melynek legutolsó számában olvassuk az alábbi érdekes újdonságot. — Kommentárt fűzni ehhez ép oly felesleges, mint nevetséges lenne. Mi is szívből üdvözljük laptársunkat abból az alkalmából, hogy ifj. gróf Matuska László meglátta a verőfényes napsugarat . . .

Baba. Rózsás leányalmok világában megtalálta ideálját egy szép leány s a szép leányból szép asszony lett; férjhez ment alig több mint egy év előtt és boldog, olyan boldog, a minő csak az élet elején él, szerető és szeretve lévő fiatal menyecske tud lenni. S bárha csak a baját ismeri eddig az életnek, ennek a sokszor nehéz és terhes nyűgnek, mégis mostanáig hiányzott valami azokból az ábrándképekből, melyeket fiatal asszonyok szoktak maguknak már ugy az első hónapoktól kezdve szövögetni.

Most már mi sem hiányzik azokból. A feleség boldogsága immár az anya örömeivel gazdagabb, teljesebb. Verőfényes, derült téli vasárnap — január 22. — dél előttjén, akkor, midőn másnap a templomban szokott térdrehullni és imádkozni az Ur teste előtt a hitbuzgó fiatal anya, akkor fogadta először a rózsás arcú, fekete hajú, fekete szemű, szép kis baba. atyja nevét viselő baba az ablakok üvegén át bevilanó enyhe napsugár barátságos üdvözlését s a legifjabb mamának: dr. gróf Matuska Lászlónénak, lapunk szerkesztője nejeének, boldog mosolyát.

Lám milyen híres lehet már egy esecsemő is, ha az apja — szerkesztő.

— **Végzetes lovaglás.** Sulyos kimenettelű szerencsétlenség ért ma egy 15 éves lovász gyereket. Jeney Miklós rendőrfogalmazó reggel — mint minden nap — most is megbizta Szücs Kálmán lovászfut, hogy ismeretes fakó lovát az erdőn jártassa meg. A lovászygyerek nyereg nélkül, kantárszárnál fogva kivezette a kissé makrancos lovat a nagyerdőre. A csöszháznál a lovászygyerek megunva a gyaloglást, felült a lóra. Mikor a lo hátán ült a fiatal gyerek, sarkantyuzni, tánczoltatni kezdte a lovat. A lo megbokrosodott s a fut oly szerencsétlenül dobta le, hogy az fejével egy terebélyes fának esett s véresen, eszméletlenül terült el a földön. A rendőrök találták meg később Szücs Kálmánt s a kórházba szállították. A fiu állapotára rendkívül sulyos, a legkomolyabb aggodalomra ad okot, mert agyrázkódást szenvedett.

— **A dereczeni izr. nőegylet** elemi iskolai tápintézetének januári kimutatása a következő:

I. Bevétel: Előző hónapokról pénztár maradvány 200 frt 65 kr. Január hó folyamán egyszer s mindenkorra befolyt 17 frt 50 kr. Január havi részlet fejében befolyt 51 frt 50 kr. Összesen 269 frt 65 kr.

II. Kiadás. Husért 77 frt 76 kr., kenyérrért 30 frt 24 kr., zsirért 30 frt 60 kr., fűszerért 11 frt 66 kr., zöldségért 1 frt 73 kr., tojásért 70 kr., eczetért 32 kr., ablakigazításért 45 kr., szolgaszemélyzet fizetése 20 frt. Összesen 173 frt 16 kr.

Bevétel: 269 frt 65 kr

Kiadás: 173 „ 16 „

Pénzt. maradv.: 96 frt 49 kr.

— **A nyolczvanéves Feleki Miklós.** Most ünnepelte a fővárosban zajtalanul szűk családi körében életének nyolczvanadik születése napját és ezzel kapcsolatosan házasságának negyvenedik évfordulóját Feleki Miklós, a Nemzeti színház tiszteletbeli tagja. Nevét ismerik és tisztelik az egész országban. Ama sok dicsőségből és diadalból, mely a Nemzeti színházhoz fűződik: oroszlanrészt illeti Feleki Miklóst, aki büszkén tekinthet vissza nagy multjára, mert aligha volt még magyar művész, aki ugy a művészetben, mint magánéletben oly népszerűséget, tiszteletet és becsülést vívott ki magának, mint ő.

— **Nagy lopás.** **Konyáry** Sándor h.-böszörményi lakos pár nap előtt Debreczenbe jött, hogy ügyes-bajos dolgát elvégezze. Nyolczszáz forintot hozott magával s F. M. koresmárosnál szállt meg. Ma reggel arra a kellemetlen felfedezésre ébredt, hogy 500 forintja hiányzik. Jelentést tett a rendőrségnek, mely a vizsgálatot megindította serős gyanuok s több bizonyíték alapján letartóztatta F. M. koresmárost. A vizsgálat tovább foly.

— **Krivány megérkezése Aradra.** **Krivány** Jánost, az aradi negyedmillió sikkasztás tettesét, tegnap délután erős fegyverrel Aradra hozták. Aradon izgalmasan várták a sikkasztót s a vasutnál ezekre menő néptömeg tolongott, mindenki kíváncsi volt meglátni a sikkasztót. **Kriványt** — mikor megérkezett, nyomban zárt kocsiba ültették s a törvényszéki fogházba szállították s egy földszinti cselében helyezték el.

— **Zsebtolvajlás a vasuton.** Vakmerő lopást követett el tegnap este Debreczen és Haláp között a vasuton ez ideig ismeretlen tettes. **Knopp** Sámuel budapesti lakos tegnap Szaniszlóra akart utazni üzleti ügyekben. Budapesten ült fel a vonatra s öt darab százast tett pénztárczájába. Debreczenbe megérkezve a pénz még nála volt. A vasuti kocsiban többet magával utazott s mikor a vonat a Halápra ért, akkor vette észre, hogy pénztárczáját a pénzzel együtt kilopták. Nyomban jelentést tett a halápi állomás főnöknek, ki a rendőrséget értesítette a vakmerő lopásról. A tettes minden valószínűség szerint a Halápon szállt ki a vonatból. A rendőrség nagy erőlyvel folytatja a nyomozást vakmerő zsebtolvaj személyének kipuhatólása s közrekerítése iránt.

x Hivatali helyiségül, esetleg ipari célokra raktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olesó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

x Paczelt János mag- és virág-kereskedő cégnek lapunk mai számában mellékelt árjegyzékére felhívjuk a n. é. közönség becses figyelmét.

x A Ferencz József keserűvíz világszerte ismert jó hírnevét kiünő minőségének köszönheti, minek következtében a földgömb minden részén, még a kisebb helyeken is, most már található és árusítva lesz. A Ferencz József keserűvízből mint rendszeres adag egy boros pohárral reggel éh-gyomorra véve elégséges.

Mulatságok.

A debreczeni függetlenségi és 48-as párt február 4-én az „Arany-Bika” szálló disztermében nagyszabású zártkörű tánczvigalmat rendez, mely este 8 órakor kezdődik. Beléptidij személyenként 2 korona, páholy-jegy 4 korona. — A páholyba lépőknek személy-

jegyet is kell váltani. Páholyba előjegyezhetni **Pongó** Lajos pénztárnoknál a hivatalos órák alatt az egyházi hivatalban. Jegyek válthatók az estély napján a pénztárnál a belépés alkalmával. A rendezőség élén: A párt intéző bizottsága: **Szunyogh Bertalan** elnök, **Kertész János**, **Somogyi Pál** alelnökök, **Dr. Benedek János**, **Dr. Gulyás István** jegyzők, **Pongó Lajos** pénztárnok, **Csobán József** és **Kató László** ellenőrök, állnak.

A filléregylet bálja.

A farsang egyik legszebb mulatsága volt ez. Családias jellegű, kedélyes festelen estély. A Bika szálló freksós disztermében izlésesen terített asztalok körül sürgölődtek Debreczen ifju, bájos hölgyei. A folszolgálat prózai foglalkozásában szemük derős fénye és arcuk mosolya képviselte a poézist. Vacsora után eltűntek az asztalok és kezdődött a parázs táncz, mely csak akkor végződött, mikor a februári hajnal bederengett az ives ablakok reczés üvegén. A rendezőség derekasaa megfelelt a kötelességének és fáradhatatlanságával lekötelezte a bál intelligens vendégeit. Az estélynek az a főérdeme, hogy otthonosan érezte magát mindenki. A farsangi krónika ime gazdagabb egy fényes sikerű estélylyel, melyre mindenki kedvesen fog visszaemlékezni, aki csak átélte.

A fillér-egylet választmánya önfeláldozással buzgólkodott élén az utolérhetetlenül kedves elnökkel **Géressy Kálmánné** urnővel, aki lelkenek egész kedvességével igyekezett a siker érdekében. És hogy ez a siker olyan teljes volt, jórészen az ő ünnepelt egyéniségének és fáradhatatlan buzgalmanak köszönhető.

Az egybegyűlt hölgyközönség névsorát itt adjuk:

Asszonyok: **Kondor** Lajosné, **Kémery** Lajosné, **Dávidházy** Kálmánné, **Sieghmeth** Károlyné, **Nagy** Andrásné, özv. **Szathmáry** Imréné, **Negrus** Gyuláné, **Péter** Józsefné, **Lehmann** Gusztávná. **Csanak** Józsefné, **Varga** Lajosné, **Dr. Irinyi** Istvánné, **Dr. Tüdös** Jánosné, **Czibrinez** Mihályné, **Dörre** Ferenczné, **Stampel** Mihályné, **Tolnay** Istvánné, **Farkas** Mórné, **Varjas** Sándorné, **dr. Nagy** Lászlóné, **Nánássy** Lászlóné, **Horváth** Sándorné, **Riesz** Lipótné, **Buzás** Miklósné, özv. **Tóth** Sándorné, **Bacsó** Jánosné, **Ormós** Gáborné, özv. **Varga** Kálmánné, **Székely** Ferenczné, **Czeplédy** Józsefné, **Buzás** Elekné, **Dömsödy** Imréné, **Fabián** Istvánné, **Varga** Ferenczné, **Katz** Lajosné, **Demeter** Jánosné, **Soós** Albertné, **Juhász** Józsefné, **Lux** Albertné, **Náday** Rezsőné, özv. **Péntek** Ferenczné, **Dóczy** Gedeonné, **Kovács** Sámuelné, **Majerszky** Mihályné, **Majerszky** Béláné, **Hadházy** Ferenczné, **Suhajda** Józsefné, **Zelinger** Edéné, **Hanke** Lajosné, **Kun** Gézáné, **Dr. Nagy** Lajosné, **Koncsek** Gézáné, **Trnka** Gottliebne, **Szikszay** Gézáné, **Abrahám** Imréné, **Pető** Imréné, **Kornis** Józsefné, **Szikszay** Lajosné, **Riesz** Henrikné, **Fráter** Györgyné, **Dr. Benedek** Jánosné, **Konez** Akosné, **Textoris** Viktorné, **Törő** Imréné, özv. **Kállay** Istvánné, **Kömley** Gyuláné, **Benyáts** Emilné, **Oszterlamm** Erminné, (Nagyvárad), **Flachtbarth** Albertné, (Lőese) **Géressy** Kálménné, **Raics** Lajosné, özv. **dr. Szeőke** Istvánné, **Mentze** Henrikné, **Springer** Józsefné, **Jankovics** Sámuelné, **Forgách** Károlyné, **Boda** Jánosné **Acs** Andorné, **Jánossy** Józsefné, **Lasz gallner** Kálmánné, **Bernáth** Lajosné, **Harsányi** Istvánné, **Kovács** Lojosné, özv. **Hankó** Emilné, **Ujváry** Istvánné, **Valter** Lajosné, **Bognár** Dávidné, **Materny** Lajosné, özv. **Szép** Józsefné, **Danielisz** Elekné, **Kabcsa**

Vilmosné, Thiesen Arthurné, özv. Kiss Gyuláné, özv. Lőrinczák Lászlóné, Pávay Gyuláné, Nagy Józsefné, Fleischmann Józsefné.

Leányok: Kondor Emma és Erzsike, Kiss Erzsike, Nagy Ilonka, Bornyász Erzsike, Molnár Mariska, Juhász Ilonka és Izabella, Lux Olga, Kovács Sarolta, Dóczy Ilona, Kovács Róza, Kovács Margit, Péntek Gizella, Mayerszky Nelly, Hadházy Ilona, Papp Mariska, Stark Vilma, Kovács Irén, Dudinszky Emma, Pető Jolán, Sik Hermin, Honiss Anna, Szikszay Irén, Törő Karolin, Kállay Mariska, Borsovay Róza, Kémety Vilma, Siegmeth nővérek, Bíró Ilona, Bollmann Juliska, Werner Emma, Rajeczi Rajeci Róza, Tolnay Etelka, Farkas Erzsike, Korossy Ludmilla, Raics Erzsike, Jankovits Marika, Szeőke Margit, Jánossy Gizella, Simon Mariska, Ujváry Ilona, Nagy Amália, Bognár Matild, Kiss Erzsike, Materny Gizella, Szikszai Berta, Kacsó Gizella, Ganofszy Margit, Hanke Emma, Laszgalner nővérek, Budaházy Szeréna (Sámson), Dánielisz nővérek, Répássy Gizella, Szép nővérek, Kalicza Berta, Kondor Emma, Kondor Erzsike, Asbóth Vilma, Viola Irén, Lőrinczák nővérek, Hadházy Ilona, Krisztiáni nővérek, Horváth nővérek, Varjas nővérek, Bacsó Mariska, Stehló Erzsike, Varga nővérek, Buzás Ilonka, Györy Ida, Czeglédi Ilonka, Fábrián Miezike, Simon nővérek, Zeisler Szeréna, Fleischmann nővérek.

* **A dohánygyári műkedvelők színelőadása.** Szép számú közönség előtt adta elő tegnap este a Margitban a debreczeni dohánygyár munkásaiból alakult műkedvelő társaság Lukács 3 felvonásos színművét a *Vereshajut*. Már másodszor volt alkalomunk látni a dohánygyári műkedvelőktől ezt a darabot, a multkor már megemlékeztünk a szereplők tudásáról s ügyes játékáról. Ez alkalommal is csak jól mondhatunk róluk, sőt a multkorival összehasonlítva csak a haladást konstatálhatjuk.

* **A debreczeni első magyar asztaltársaság** február 8 án az Angol Királynő helyiségében művész-estélyt tart, melyet tombola- és társas-vacsorával kötnek össze. Az estély 8 órakor kezdődik. A műsorozat a következő:

1. Nyitány. Előadja a Főiskolai zenekör.
2. Alkalmi óda. Irta és szavalja: Kovács Kálmán.
3. Tombola.
4. Hangverseny. Előadja a Főiskolai zenekör.
5. Hangverseny, melyben résztvesznek: F. Kállai Lujza, R. Serfőzy Zseni, Szabó Irma és Rubos Árpád, a debreczeni városi színház tagjai.
6. Társas vacsora.
7. Táncz, Magyar testvérek zenéje mellett.

Homokföldek értékesítése.

Ha iparunk és kereskedelmünk magasabb kifejlesztéséhez, tegyük fel, hogy még egy félszázad év kívántatnék, akkor a földművelés, kertészet, szőlőszet tágabb és magasabb nivóra emelés eléréséhez 10 vagy 15 év is elegendő.

Tekintettel arra, hogy a fentebb el-sorolt gazdasági manipuláció tőkélyre hozatalához óriási területekkel rendelkezhetünk. Tekintettel, hogy az ipart bármily nagy igyekezettel is nem lehet rohamosan fejleszteni, addig a kertészet, szőlőszet, gyümölcstermelés, méhészetet is rövid idő alatt tőkélyre lehet emelni igyekezet és szorgalom által, ebből ki folyólag a mostani silány, kevésbé értékes homokföldeket aranybányává tehetjük.

Egy időben már volt szerencsém írni erről a tárgyról és hihetőleg annak vagy más körülményeknek tulajdonítható,

hogy a cikkem megjelenése után alig egy pár évre majd 1060 hold homokföld: szőlő- és gyümölcsösssel be lett ültetve.*

De ne elégedjünk még meg ezzel az eredménynyel, hanem folytassuk a homokföldeknek szép, nemes és hasznos kultiválását.

A sivó homokba ültetett faj szőlők az egri nevet ki fogják vinni nem sokára, csak az a legfőbb dolog mindennél, hogy tiszta jó, nemes faj szőlővesszőket rakjunk a földbe.

Fajszőlő borokért a külföld is meg fog keresni bennünket és ezentúl több szőlőnk és borunk lesz, annál nagyobb kivitelre és keresletre számíthatunk.

Ma már nem szükséges nemes faj szőlővesszőkért a szomszédba menni, a mely a talajviszonyunknak nem felelhet meg.

Mellesleg helyénvalónak látom itt felemlíteni, hogy a szomszédos Hadház városa már szintén jó példával járult elő a szőlőművelés tekintetében.

Egy év előtt több hatszáz holdra menő homokbuczkákat kiosztott a város a gazdáknak szőlő betelepítésre és örömmel konstatálhatjuk, hogy a kiosztott földek nagy része már be is van rakva, még pedig nagy része a mi szőlőtelepünk-ről, metszett nemes faj szőlővel.

A mi talajviszonyunk még jobban megengedi, illetve, hogy mi még nagyobb szőlőtelepeket létesítsünk határunkon.

Erre nézve alkalmasabb helyeket nem is ajánlhatunk mást, mint a nemes város tulajdonát képező 3500 holdas nagy parlagot, amelyből legalább is 2000 hold a legkitünőbb szőlőtelepeknek bizonyulna és 600 holdat gyümölcsösnek, ezen utóbbit azért is bátor vagyok itt felemlíteni, illetve a gyümölcsterme-lés fontosságát (p. o. Kecskeméten évenként, ha a fagy kárt nem teszen, csupán kajszin barackból egy és fél millió forint körül vételeznek be:) Ha a nagy parlag szőlő, gyümölcs és kerti gazdálkodásra bocsátatnék a közlekedést elősegítő vasuti állomása és jókarban lévő köves országutján kívül nagyon sok jó előnye lenne t. i. a nemes város ez által egy igen szép nagy tőkéhez jutna, vagyis az eddigi jövedelemnél abból ötször annyi hasznot húzhatna egyszersmind egy egész nagy község alakulna a városunkhoz közel egy rendezett utcákkal, utakkal ellátott szőlő tetep község élénkítő a 3500 hold most pusztaságos szomorú helyét.

Polonyi Andor.

Vegyes.

Az igazi szegény gazdag. A szegény ember ha átkoplalta és átdideregte a napot, jóllakik álmában és fönn jár a paradicsomban. A török koldus, akiről ezafatokban lóg le a ruha, reszkető testtel tántorog el azokba a büzös és piszkos helyiségekbe, ahol ópiumot, meg hasist színek s mikor elszitta pipáját, Mahomed isteni huriatit ölegeti és ámrát szüresöl fonnyadt, cserepes ajaka. Ezek az igazi boldogok. Hányzorosan szegény, de koldus ellenben az a dús gazdag, akinek nincsen álma. Nemrégiben halt meg Londonban egy Bams Edvard nevű többszörös milliomos. Ezt az embert olyannak tudta mindenki, mint a ki sohasem alszik. Teljes tizenhat esztendő alatt egyetlen egyszer se feküdt ágyban. Olyan sietősen akart meggazdagodni, hogy az álmától, amely megrabolta volna idejét, borzadt. Naponta husz óra hosszat dolgozott, de sikerült is milliókat összeszerezni. Szülei annak idején gépészinak adták s ő ettől fogva odahagyott mindenféle társaságot, hogy egész erejével a munkának feküdhessék

*) Lásd a D. N. V. É. 1890. év 48-dik számát.

neki. Ha naphosszant halálra fárasztotta a keze munkája, éjjel nekidőlt a könyveinek. Tervezett, tanult és találmányokon törte a fejét. Hajnalhasadtakor nyugodott csak le egy rövidke órára, megfürdött, azután ismét neki látott a munkának. Jóformán gyerek volt még, amikor ilyenformán egy félmilliót dolgozott már össze. Ekkor aztán barátai tanácsára részvénytársaságot alakított, magát megtétette elnöknek, — hadd dolgozzék most már más. Igen ám, de hogy abban akarta hagyni a munkát, szervezete megtagadta a szolgálattól. Belébetegedett volna, ha orvosa tanácsára vidékre nem megy, ahol azután a tulajdon birtokát úgy kapálta, szántotta, mint akármelyik napszamosa. De aludni nem tudott. A megszokás annyira hatalmába kerítette szervezetét, hogy rettegett az alvástól. Éjente karosszékebe ült és hajnalig olvastatta magának a könyveket és lapokat. Hogy pedig így se volt nyugta, rászokott a kocsisásra. És attól fogva, mint a mesebeli bolygó hollandus, egyik szolgája kíséretében keresztül-kasul kocsikázta éjjelről-éjjelre London teker-venyes utcáit. Megesett véle egyszer, hogy a kávéházban a közben aludt el, hogy a billiárd-golyót meglökte a dákóval. A boldog-talan nábob ettől fogva rendszeresen ellátogatott éjjel abba a kávéházba, szolgáját neki állította a billiárd-asztalnak, a guruló golyók zörgése közben sikerült is elaludnia. Csak zajban, zugásban tudott aludni. A vasuti kocsiiban is sokszor elnyomta az álmot, azért sok esztendeig, napról-napra a robogó vasuti kocsiiban töltötte az éjelt. A szegény bolygó hollandus most már nyugodhatik. Megtért már ő is az örök álmot birodalmába.

Hugo Viktor hagyatéka. Hugo Viktor hátra-maradt kiadatlan műveit most gyűjtik össze s legközelebb egy vaskos kötetben, melynek czime: Chotes ones, meg fogják jelentetni. A gyűjteményben főképp a nagy író alkalmi műveit fogják közzétenni s Paul Maurice, aki az összegyűjtés fáradságos munkájára vállalkozott, nemsokára elkészül az egész kötettel. A kötetben foglaltatik a nagy írónak eddig még kiadatlan levelezése is s egy verses-gyűjtemény. Ugyanez alkalomból felemlítjük, hogy Puvis de Chavannes festő hagyatékában is érdekes dolgokra akadtak. Műtermében több, mint háromezer vázlat, tanulmány és kisebb kép volt felhalmozva, melyekről a világ mit sem tudott. Ezeket a műveket a család nem értékesíti, hanem az összes képeket s vázlatokat muzeumoknak ajándékozza.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: Váradí Ödön. —

(Folytatás.)

78.

De a boldog álmot csakhamar széjjel foszlott.

Mrs. Digby bucsut véve Mr. Colchester családjától, tudakozódott, megérkezett-e már Sir Henry.

Kivett a fogadóban egy szobát s várta visszajövetelét.

Megérkezése napján jelentette magát nála, de azon választ kapta, hogy már nincs itthon.

De azért többször visszajött, de mindig azon választ kapta, hogy a báró távol van — vagy egyébbel van elfoglalva.

De azért ő nem tágitott.

Gondolta, addig lesem meg az utcára jön s itt beszélhetek vele.

Sir Henry éppen sétálgatott, mikor oly hangokat hallott, mely őt borzalommal töltötte el.

— Kedves Sir Henry, engedje meg, hogy egy pár szót szólhassak önnek. Az, a mit önnel közölni szándékom, oly fontos, hogy — hogy írásban foglalni nem mertem.

A báró udvarias közönnnyel halgatta.

— Legyen olyan jó, nyujtsa karját engedje meg, hogy önnek lakásán beszélhessek. Ma hideg van a szabadlevegő. Holnap elutazom. Tudja, hogy a beteg tábornoknak szüksége van reám. Holnap elutazom. Tudja, hogy a beteg tábornoknak szüksége van reám. Holnap elutazom. Hallotta már bizonyosan, hogy a hadügy miniszteriumban 20.000 frt évi fizetéssel járó állást kapott.

— Sokaig is késlekedtek, míg e férfi példátlan érdemeit elismerték, de most busásan kipótolják e hiányt.

— S én örvendek, hogy ő most is vonzódik hozzám, úgy hogy könnyen lehetséges, hogy legközelebb, mint Lady Gunter fog engem fogadhatni.

— Tudja asszonyom, hogy nem egy könnyen akad olyan, a ki felett én esdálkozom.

— Azt hiszed kedves barátom, gondola Mrs. Digby, várj csak, míg egy esendes szobában leszünk, a hol meggyötörhetlek. Veled könnyen elbánok.

Aztán a mint a szoba küszöbét átlépte, hangosan mondá:

— Persze bizonyos mértékben kegyetlenség tőlem, önről ily dolgok felől kell hirt adom. Engedjen egy kérdést —

— Mit gondolhat-e nő? kérdé magában. Mi az, Mrs. Digby?

— Oh Sir Henry! Oh, nem is gondolja mennyire sajnálom — s még most is remélem, hogy téved. Hallott ön valamit Myladyról.

— Nem.
Mrs. Digby elfordult.

Vakítóan fehérítő zsebkendője elrejté gonosz mosolyát s azután meghatott hangon mondá:

— Gondoltam! Mily kegyetlenség tőlem, hogy ezt már régen meg nem mondtam önnek.

— Asszonyom, mondá a báró szigorú hangon — maga is láthatja, hogy az ily játéknak semmi értelme. Mondja meg, mit gondol.

— Sir Henry Selton viszonzá ő lassan s szomorú hangon — ön gyalázatosan meg van csalva s önt már rég óvhatam volna, ha Lady Selton nem idézte volna szentül meg nekem, hogy önhöz hű lesz jövőre.

— Jövőre. De asszonyom elég, nem óhajtom hallani.

— A mint akarja Sir Henry. Gyanusítás és megvetés azok jutalma, kik jót akarnak tenni. De meg kell önnek mondanom, hogy ez az egész menekülés egy kieszelte komédia volt. Miriamot egész egyszerűen elbocsátotta Mr. Ravel.

Sir Henry nevetett.

Szegény ember visszaéltek az ön bizalmával. Ön mindkettőnek vakon hitt, mert — megbeszélte unokaöccsével e tervet. Különbösen ők már régen összejártak.

Hadd emlékeztessem önt csak arra, hogy mily sokáig volt itt Mr. Grey is felvett neve alatt, míg ön a felől értesült. Aztán többször adtak találkát egymásnak. Mr. Grey egy összejövélük alkalmával adott neki 50.000 forintot, melyek azután az én zsebembe vándoroltak.

— Miért?

— Mert segitettem neki. Én voltam az ő bizalmasa. Kedves Sir Henry, sajnálom, de mégis azt kell mondanom, hogy maga a legokosabb ember és csak egy játékszer neje kezében.

A báró egy karosszékbe sülyedt s az árulóné nézett.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara értesítései.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1896. évre szükséges talpfa telítési anyagok szállításának biztosítása céljából f. évi február hó 8 iki lejáratl nyilvános árlejtést tart.

A nagy-kállói elmeógyógyintézet részére beszerzendő leltári tárgyak u. m. ruházat, vászonneműek házi és felszerelési cikkek szállítására f. évi február hó 9 én nyilvános árlejtés tartatik.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a vonalán feleslegként visszanyert, részben használt, részben új, de jó állapotban levő különböző felépítményi vasanyagokat u. m. sineket, váltókat, keresztezőseket, fordító korongokat eladni óhajtván, ezen anyagok elárúsítását f. évi február hó 10-én nyilvános árlejtésen eszközli.

A fent kiirt árlejtésen résztvenni kívánók a feltételeket kamaránknál megtekinthetik.

A magy. kir. szabadalmi hivatal a következő, szabadalmak leírását küldte be:

Fára erősíthető vadász-szék. Hőeke. Jégkészítő-gép. Lánc nélküli kerékpár. Hajtószerkezet léghajók számára. Ujítások gázkályhákban. Berendezés akna ajtóknak a felhúzópad érkezésénél történő automatikus nyitására és zárására. Ujítások főképen palaczkok etiquettezésére szolgáló gépeken. Ujítások utcai lámpásokon. Ujítások szegélyt varró gépeken. Új vakköpülő gép. Egyenruházati porcellán gomb. Lyukas kulcsesal két oldalról nyitható zár. Ujítások hűtőgépeken. Szétszedhető és igazítható építési állvány vasból. Eljárás égő spiritusz előállítására szilárd alakban.

Mindazok, a kik a találmányok iránt érdeklődnek, azok rajzait és leírását kamaránknál megtekinthetik.

Debreczen, 1899. jan. 26.

Kereskedelmi és Iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1899. február hó 2-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.50	120.—
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.75	121.75
" koronajárdék 4%	97.70	98.20
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.50	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/2%	101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.60	139.60

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	397.25	397.75
Osztrák hitelbank részvény	361.30	361.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	105.—	105.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.25	123.25
3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	121.75	122.75
Magyar vörös kereszsorsjegy	11.—	11.50
Osztrák " " "	20.—	20.50
Olasz " " "	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-szív " " "	3.80	4.20

Pénzmozgások:

Cs. és kir. arany	5.66	5.74
20 márkás arany	11.79	11.83
20 frankos arany	9.55	9.59
1 Sovereigns	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. február 1-én.

Az irányzat a buzaüzletben ma lanyha volt. A malmok csak kevés mennyiségeket vettek és árengedményeket követeltek. Forgalom ily körülmények között nem fejlődött és csak 7000 métermázsza adatott el, 5 krral olcsóbb árak mellett.

Rozsban tartott árak mellett csak néhány kocsit kelt el.

Tengeriben kereslet csak itt levő áru iránt mutatkozott.

II. Határidő-üzlet.

Teljesen ellentétben az alacsonyabb amerikai árakkal és a lanyha készáruüzlettel, a határidő-piaczon ma egy kis parázs-hausse fejlődött. Miután más fogható ok nincs, azt csakis egy helybeli cég fedezéseivel és talán véleményvásárlásaival is lehet indokolni. Az üzlet kis terjedelménél ily árhajtások könnyen keresztülvihetők.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza márcziusra	9.67 — 9.68
" áprilisra	9.51 — 9.52
Rozs márcziusra	8.02 — 8.03
Tengeri 1899. májusra	4.86 — 4.87
Zab 1899. márcziusra	5.85 — 5.87
Repeze augusztusra	12.10 — 12.20

Délután 4 1/2 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.74 — 9.75
" áprilisra	9.74 — 9.76
Rozs márcziusra	8.06 — 8.07
Zab márcziusra	5.85 — 5.87
Tengeri márcziusra	4.86 — 4.87
Repeze szeptemberre	12.10 — 12.20

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 124. Bérlet 103-ik szám „A”

Ma, csütörtökön, 1899. február 2-án.

A GÉSAK,

vagy:

Egy japán teaház története.

Operette három felvonásban.

SZEMÉLYEK.

Reginald Fairfax	—	Mezey Andor
Brönville	Angol	Tanay F.
Cunningham	tengerész	Rubos Árpád
Girmston	tisztek	Bartha István
Stanlei	—	Csáky F.

Wun-Csi, teaház tulajdonosa

Imári márkai, rendőrfőnök

tartományi kormányzó

Mimóza, (énekes és táncos

japánleány)

Arany virág

Bimbó

Arany hárfa

Ibolyácska

Juliette, francia leány

Lady Constanza Vinne, utazó

angol hölgy

Mary Worthington

Edith Grant

Molly Seamoe

Katona japáni tiszt

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

95. v. k. sz.
1899.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. jbiróságnak V/V. 3/2.—1899. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Rastoyszky László debreczeni lakos részére Szabó Énok és neje Hornyák Eszter debreczeni lakosoktól 445 frt tőke, ennek 1898. évi december hó 5. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 67 kr. perköltség erejéig 1899. évi január hó 10 én bíróság lefoglalt és 326 frt 67 kr-ra becsült házi-butorok, italok, üzleti felszerelvények és fűszer-árakból álló ingóságok **1899. évi február hó 11-én délelőtti 9 órákor** kezdetét veendő és a Móríz-telepen, adások lakásán és üzletében megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1899. évi január hó 28 án.

Török Péter
bírói kiküldött.

101—1—1

Meghívás.

A „B.-ujvárosi Takarékpénztár“ XV. évi rendes közgyűlését

folyó évi február hó 19-én délelőtt 10 órákor saját helyiségében tartja, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

B.-Ujváros, 1899. január hó 29-én.

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az 1898. évi mérleg előterjesztése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A felügyelő-bizottság jelentése és előterjesztése.
4. Indítvány az alapszabály 11., 22., 49., 93. és 94. cikkének módosítása iránt.
5. Három igazgatósági, egy felügyelő-bizottsági tag és hat napibiztos letelt mandátumának betöltése.

Megjegyzés: a zárszámadás, ugyszintén az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet helyiségében megtekinthető. 103—1—1

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A ezimtar az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghúléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, osász. és kir. udvari szállítók, **Rudolstadt** (Thüringia).

91—40—18

Farsangi naptár.

Február 4. A máv. altisztek táncvigalma az új műhelytelep esarnokában.

Február 8. Első magyar asztal-társaság estéve az „Angol-Királynő“ helyiségében.

Február 11. Ács-íjűség dalkörének műkedvelő előadása a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-körjelmez-estéve a „Bika“ disztermében.

Február 18. Nyomdászok mulatsága a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet „debreczeni vásár“ mulatsága a „Bika“-disztermében.